

[Gert Petersen]

imod: den kollektive trafik bliver også ramt af stigningerne i benzinprisen og dermed fordyret. Men hvem rammer en fordyrelse af den kollektive trafik helt umiddelbart? De dårligt stillede.

Så er der fyringsolien. En fordyrelse af fyringsolien med ca. ½ – og det er det, der er tale om – vil da også ramme mange, mange mennesker, og den vil især og tungest ramme de i forvejen dårligst stillede – for slet ikke at tale om petroleum, som i meget høj grad bruges af de gamle og folkepensionisterne i vores samfund, og man drømmer ikke om at lave kompensation til disse grupper. Hele den energifgiftslovgivning, der er tale om her, er, sådan som den er tilrettelagt, kynisk og asocial, og så hjælper den formodentlig ikke væsentligt på betalingsbalancen. Men regeringen sætter vel sin lid til faldet i dollarkurs, faldet i oliepriser osv., og det vil naturligvis hjælpe den. Dette her kommer ikke til at berøre betalingsbalancen synderligt, idet det overforbrug, som fører til belastning på betalingsbalancen, ligger helt andre steder.

Da indgrebet var gennemført i december måned 1985, blev regeringen rost meget kraftigt i udlandet. Det er nu ikke OECD, jeg har i tankerne, heller ikke Financial Times eller sådan noget. Nej, det var – og det var jo en gribende og lidt overraskende oplevelse, at vi pludselig kunne læse det i alle aviserne – korrespondenten for en stor avis i Warszawa, Zycie Warszawy, som havde været i Danmark, og som fortalte polakkerne og den formodentlig noget misundelige hr. Jaruzelski, at der i Danmark var en regering, som havde modet og dristigheden til at føre den helt rigtige økonomiske politik, og som slap godt fra det. Jeg ønsker statsministeren til lykke med den ros fra den side; jeg er glad for, at den ikke kommer os andre til del, når den kommer fra den side, men i øvrigt kan det ikke overraske mig, for det er jo rigtigt, hvad korrespondenten skrev, men jeg er helt sikker på, at det nok skal rette sig op ved det næste folketingsvalg. Det er jo noget, som de desværre ikke har mulighed for i Polen, men det kan vi klare herhjemme. Så skal det nok rette sig op, og så bliver korrespondenten fra Zycie Warszawy nødt til at skrive en artikel med et noget andet indhold hjem om, hvordan den danske befolkning reagerer på dette her.

Formanden:

Jeg skal her afbryde forhandlingen og udsætte mødet. Det genoptages i dag kl. 13.00.

Mødet udsat kl. 11.50

Mødet genoptaget kl. 13.00

Forhandlingen genoptoges.

Bernhard Baunsgaard (RV):

Jeg vil gerne begynde med et par bemærkninger om noget, der er sagt af tidligere ordførere, og først en bemærkning til SFs ordfører, hr. Gert Petersen, der mente, at den offentlige trafik blev ramt af indgrebene gennem afgifterne. Det er ikke korrekt. Offentlig transport får godtgjort såvel dieselaftgifterne som de elafgifter, som skal bruges til de nye elektriske S-tog, så det må alt i alt siges, da afgifterne tynger den private transport, at det er en forbedring for de offentlige transportmidler; så vi forbedrer situationen for den kollektive trafik.

Dernæst vil jeg gerne komme med en kommentar i anledning af det, som flere ordførere har været inde på, nemlig kvaliteten af oppositionen.

Jeg vil sige, at jeg er ked af, at oppositionens kvalitet ikke er bedre, for var den det, måtte regeringen gøre sig endnu mere umage, og det ville blive til gavn for landet.

Jeg havde i går lejlighed til over for hr. Lykketoft, der klagede over, at han ikke forstod, hvad jeg sagde, at svare: »Nej, det er jo nok dér, vanskeligheden ligger.« For havde hr. Svend Auken og hr. Lykketoff gjort sig større umage med at forstå, hvad der blev sagt fra radikal side, så havde de nok været ministre i dag. Det, de ikke forstod i sin tid, var, da vi i foråret 1982 gjorde den daværende, socialdemokratiske regering opmærksom på, at det var nødvendigt at føre indkomstpoltik for at klare landets vanskelige økonomiske situation, og så gav socialdemokraterne op i begyndelsen af efteråret, fordi de ikke ville forstå, hvad det var, der blev sagt fra vor side, og dermed afsluttedes en socialdemokratisk regeringsrække, der de sidste år havde været karakteriseret ved stigende arbejdsløshed og stigende gæld over for udlandet. Denne situation er nu vendt, sådan at vi